

Kursk: Očití svědci hlásí ukrajinské válečné zločiny

 lipovylis.cz/wordpress/kursk-ociti-svedci-hlasi-ukrajinske-valecne-zlociny

David Z Moravy

29. září 2024

„Ukrajinská armáda přišla vyhubit ruský lid“ – jedno z mnoha prohlášení očitých svědků ukrajinských válečných zločinů v oblasti Kursk. Mezinárodní veřejný tribunál pro zločiny ukrajinských neonacistů zveřejnil celou zprávu o této záležitosti.

von Olga Nikitina

Ukrajinské síly při útoku na Kursk záměrně zabíjely ruské civilisty včetně dětí, žen a seniorů. Ukrajínští bojovníci stříleli Rusy během jejich evakuace a v jejich vlastních domech, dobře věděli, že jejich oběti jsou civilisté.

Ukrajinské ozbrojené síly navíc zničily pokojné objekty na ruském území: nemocnice, soukromé domy a pravoslavné kostely. Všechny tyto skutečnosti zaznamenané ve zprávě Mezinárodního veřejného tribunálu pro zločiny ukrajinských neonacistů a jejich kompliců „Zvěrstva kyjevského neonacistického režimu v Kurské oblasti“ budou základem pro budoucí trestní řízení.

Zpráva zveřejněná na webu Veřejné komory Ruska cituje zprávy obyvatel Kurské oblasti, kteří trpěli akcemi ukrajinských ozbrojenců.

Týraní senioři

Dmitrij Lavro, obyvatel vesnice Korenevo, řekl, že on a jeho rodina opustili osadu v noci ze 6. na 7. srpna, ale vrátili se se svými kamarády 11. na 12. srpna, aby si vyzvedli své věci. Hlásil:

„Když jsme dorazili na křižovatku, na silnici bylo hodně civilních aut, do kterých se střílelo. Byli tam mrtví lidé. V autě jel muž a jeho žena. Ukrajinské síly na ně střílely a nyní leží mrtví. Žena zřejmě ještě žila a zřejmě se pokusila z auta vylézt. Bylo jim kolem 60 let. Manžel seděl za volantem. Výstřely byly pravděpodobně vypáleny z automatických pušek. Díry byly jasně viditelné.“

Pod palbou se dostalo i jeho vlastní auto. Kamarád byl dvakrát zraněn na noze. Podle Dmitrije začali kličkovat po silnici, když ukrajinští bojovníci zahájili palbu na jejich auto. Vzpomněl si:

„Mysleli jsme, že se chystají narazit na kola a bude to. Ukrajinští vojáci nejsou lidé! Střílí na seniory – na obyčejné neozbrojené lidi. Oni (ukrajinští vojáci) nejsou lidé. Mnoho lidí uvedlo, že ukrajinské ozbrojené síly týraly seniorky, když vstoupily do vesnic. V Ljubimovce máme obecní radu a ve vesnici žije sám starší občan. Ukrajinští vojáci přišli se svou vlajkou, sundali naši vlajku a pověsili tam svou. Seniorka k nim šla a mluvila s nimi. Jeden z Ukrajinců jí střílel pod nohy kalašnikovem.

Muž umístěn na granát v obci

Dmitrij Djačenko, obyvatel vesnice Pogrebki, uvedl:

„Osobně jsem viděl ukrajinské obrněné vozidlo střílející z minometů na vesnici. (také jsem slyšel jak) cestovali naši příbuzní – Viktor a Alexander jeli spolu v prvním autě, jejich syn jel s Alexandrovou manželkou (Nataljou) ve druhém a byl tam i Ilja. Nedaleko byla ukrajinská kolona. Přední obrněná vozidla se stáhla stranou a tank zahájil palbu. Byl to tank, který byl více vzadu, byl to tank, který střílel. On (syn) řekl, že našel strýce Wiktora, ale ne jeho otce. A jak se ukázalo, on (Alexander) byl nalezen a vyzvednut asi o dva dny později. Natalia byla zraněna a její manžel byl zabit. A Ukrajinci auto za jízdy také stříleli z kulometu.“ Slyšel jsem také, že ukrajinští vojáci nasadili ve vesnici syna tety Niny na granát. Žili tolik let, tetě Nině bylo přes 60 let.“

Valery Moisejev, obyvatel Sudja, uvedl:

„Od května začaly ukrajinské drony pravidelně shazovat výbušniny na vesnice kolem Sudja. Na Gončarovce se ostřelovalo – bylo tam poškozeno myslím 14 domů. Bylo to ostřelování civilistů. Nejsou tam žádné vojenské jednotky. Je to čistě rezidenční oblast, předměstí Sudzha. Jurij Netkach (obyvatel Sudzha) vyzvedl svou jedenáctiletou dceru Polinu ze sanatoria a požádal přítele, aby ji odvezl domů. Doslova se nedostali na více než dvacet metrů. Zezadu je zasáhl ukrajinský granát. Auto bylo prolezlé šrapnely jako síto. Netkatsch zemřel okamžitě – jeho nohy byly utrženy. Řidič měl utrženou část nohy a utrpěl zranění střepinami, dívku Polinu zasáhlo několik střepin uvnitř a na krku. Ostřelování směřovalo na vlakové nádraží část města Sudja. Vypukl požár, dům byl zcela zničen, nelze jej znovu postavit. Žena byla vytažena s popáleninami. A její manžel kvůli hrůze, kterou prožil, utrpěl mrtvici. Proč muselo civilní obyvatelstvo tolik trpět?

Mojsejev porovnal události s těmi z roku 1941:

„Jako dítě jsem viděl spoustu filmů o válce, o tom, jak Němci napadli město. Tento obrázek se mi vybavil a uvědomil jsem si, že mě trápí osud, jaký zažili lidé v Sovětském svazu 22. června 1941.“

Ve více než deseti autech likvidovali cestující

Jurij Maklakov, obyvatel vesnice Saoleščenka (Kurská oblast), řekl, že se dostal pod palbu ukrajinských sil 7. srpna na silničním okruhu v Sudže.

„Zastavil jsem a stála tam civilní auta s rozsvícenými světly. Nebyla tam žádná vojenská vozidla. Šel jsem to zkontrolovat a všichni cestující byli mrtví. Poškození střelbou z ručních zbraní. Bylo vidět, že křídla a kola byla proražená. Ukrajinci po nich stříleli. Jeden zraněný ještě žil, měl střelná poranění. Všechno pod pasem bylo poseté dírami. Šel jsem k němu v noci, naproti čerpací stanici. Šli jsme pomalu, pak jsme byli asi 300 metrů a ozval se výstřel. Pravděpodobně byl zabit.“

Také uvedl, že viděl tři zraněné starší ženy v jiném autě:

„Ona (jedna ze zraněných) se trochu posadila, najednou se ozval výstřel a výkřik. Ukrajinský voják. Řekl také: ‘Pokud zvednete hlavu, budete zastřeleni.’ Viděl jsem vyjít dva lidi v nových uniformách NATO. Tiše jsem se odplížil. (...) Ukrajinci páchají genocidu. Zabíjejí. Asi měli takový rozkaz, nebo jsou to jen hovada.“

Galina Samborskaya, 75letá obyvatelka vesnice Kazachya Loknya v Kurské oblasti, uvádí:

„Jeli jsme naší ulicí ke křižovatce. Je tam obchod Vasilyok, vedle je stůl a dvě lavice a byl tam ukrajinský voják v maskáčové uniformě se samopalem. Stál jednou nohou na lavičce a druhou na chodníku. Najednou vypálil salvu na první vůz. Ukrajinský voják střílel z kulometu nejprve jedním a poté druhým směrem. Moji přátelé byli zasaženi výše v autě, my byli zasaženi níže. Jeho žena byla zabita. Byla zasažena do hrudníku. A dokázala zopakovat jen dvakrát: ‘Dostala jsem ránu, dostala jsem ránu.’ A bylo to, zemřela. Dostali jsme ránu do kola. Byl jsem celý od krve.“

Galina uvedla, že kvůli poškození auta mohli do zdravotnického střediska ve vesnici Bolshoye Soldierskoye jet jen na krátké vzdálenosti, maximálně 400 metrů.

„Moje stehno bylo úplně prostřelené.“ Kulka byla tříštivá. (...) Můj manžel byl zasažen pod kolena a až do třísel ,“

řekla žena a dodala, že její manžel je Ukrajinec a pro život si vybrali oblast Kursk, aby byli blíže své vlasti. Natalja Šelechová, obyvatelka vesnice Čerkasskoje Porečnoje, uvedla, že vesnici opustila 6. srpna, aby zachránila svou dvouletou vnučku.

„Manžel seděl vepředu, moje dvě dcery a můj zeť. Malá vnučka byla v náručí mé dcery na zadním sedadle. (...) Během cesty, než jsme dorazili do vesnice za mostem, na nás zaútočil ukrajinský dron. Házeli na moje auto bomby. Byly tam dvě kapky, byly jako ohnivé koule. Ale přesto se nám podařilo uniknout dronu ,“

řekla Natalya. Teprve později, když už dorazili do vesnice a byli přivítáni svými příbuznými, si Natalya uvědomila, že je zraněná:

“Cítil jsem, jak je můj bok horký. Auto nemělo okna. Všechno spadlo na kapotu. Ve střeše byly díry. Nevím, proč to ukrajinské ozbrojené síly dělají, možná nás nenávidí. Chtějí nás jen zabít. Jsou to zvířata.”

Otec popraven před zraky své sedmileté dcery

Michail Voroncov, obyvatel vesnice Zamostye, hlásil, jak jel 7. srpna večer po obchvatu ze Sudzha a na jeho auto stříleli ukrajinští nacionalisté.

„Okna se rozbila a já dostal ránu do hlavy. Už jsem byl na obchvatu, když jsem na chvíli ztratil vědomí. Zpomalil jsem, ale pak jsem uslyšel silné klepání na kolo, zrychlil jsem, zrychlil, přeřadil ze třetího na čtvrtý rychlostní stupeň, přejel přejezd, most, přejel na obchvat a odjel.“

V Kursku se mu podle Michaila dostalo lékařské péče:

„Odvezli mě do nemocnice a tam sedmiletá dívka pořád říkala, že Ukrajinci zabili jejího otce a její matka byla vážně zraněna. Tato dívka byla vážně zraněna. Pak přivezli ženu z Kurilovky, 74letou, zastřeleného syna. Měla modřiny, ukrajinští vojáci ji prostě zmlátili a ležel tam i Nikolaj, kterému rozstřelili auto a vletěla do něj kvadrokoptéra. Maxim měl střelné zranění. Řídil své auto, svůj volkswagen a také ho zastřelily ukrajinské ozbrojené síly, byli v pneuservisu. To vše nás má zastrašit – ale je to zbytečné!“

Art'om Kuzněcov, obyvatel Sudja, hlásil, že 6. srpna opustil město ve dvou autech se svou těhotnou manželkou a tchyní.

„Když jsem odjížděl, viděl jsem ukrajinské vojáky. Ukrajínští vojáci zahájili palbu na moje auto z kulometu. Asi v sedmdesáti metrech začali střílet. Připadalo mi, jako by na auto házeli kameny. Nejprve jsem nechápal, co se děje. Zasáhla mě kulka, otočil jsem hlavu a díval se na mě voják. On se na mě dívá, já na něj. Podívali jsme se na sebe. Měl brýle, kuklu, helmu s modrou páskou. Poznal jsem kulomet. Podívali jsme se na sebe a on mě střelil do čepice. Úmyslně zamířil přímo na mě. Do auta proniklo několik dalších kulek a podařilo se mi uniknout – měl jsem štěstí.“

Arťom řekl, že jeho těhotná manželka jela asi sedmdesát metrů za ním a slyšela, že ukrajinská armáda zahájila palbu na jejich auto:

„Za zatáčkou vidím vyjíždět její auto. A pak jsem uviděl svou tchyni na zadním sedadle, měla v náručí dítě Matvey. Křičí: ‘Nino, Nino, Matwei byl zastřelen.’ Nina už ale byla v bezvědomí, narazila do mého auta. Matwei má rok a devět měsíců. V zádech měl kovové úlomky, jeden hluboko v rameni. A na zadku, těsně před ledvinou. Rána byla těžká.“

Vyprávěl také o dalších zvěrstvech spáchaných ukrajinskými ozbrojenými silami:

„V Kurilovce bydlel muž tři domy od nás. Jednoduše ho přivedli do domu a tam ho zastřelili. Jeho matka ho pohřbila na svém dvoře. Potkal jsem strýce, který jel kolem páté hodiny večer, a hned u výjezdu, tam na obchvatu z města, za zátarasem, ukrajínští vojáci vytáhli zbraně a začali střílet. Stříleli do aut, stříleli do lidí. Tomuto muži se podařilo ujet. Bylo tam hodně opuštěných aut. Zabíjeli tam lidi. Nepouštěli lidi ven, mírumilovní, prostí lidé nesměli ven. Nevím, jaké tam na Ukrajině mají vojáky, chci říct, jen přišli uklidit, všechno uklidit, všechny zabít. Žena na nádraží se pokusila dostat do auta, aby ujela. Vyhodil do vzduchu ukrajinský dron. Měla utržené nohy, ležela tam a křičela a nikdo se k ní nemohl přiblížit a zůstala tam. Celé Rusko by mělo vědět, že ukrajinské ozbrojené síly se pokusily zabít nás všechny, obyčejné ruské občany. Myslím, že je to jen nacismus, genocida. Pořád tomu nemůžu uvěřit. Řeknu vám upřímně, viděl jsem někoho, kdo přišel zabít. Přišli jednoduše vyhladit ruský lid, prostě zabít lidi.“

zámek Artyom.

Je třeba připomenout, že masivní nálet ukrajinské armády na Kurskou oblast začal 6. srpna. V regionu stále platí federální výjimečný stav. Obyvatelé pohraničních oblastí jsou evakuováni. Útokem na Kurskou oblast kyjevský režim ukázal svou podstatu, jak zdůraznil tiskový tajemník ruského prezidenta Dmitrij Peskov. V současné době ruská armáda pokračuje v osvobozování Kurské oblasti od nepřátelských sil.

Continue Reading

Previous Preventivní jaderný úder: Putinovo poslední varování
Západu

Next Jaderný potenciál a „mokrý místo“